

ECLI	ECLI:NL:RVS:2013:BZ0795
Datum uitspraak	6 februari 2013
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 23 juni 2011 heeft de raad het bestemmingsplan "Bestemmingsplan Voltastraat 5" vastgesteld en besloten geen exploitatieplan vast te stellen.

Volledige tekst

201109693/1/R4.

Datum uitspraak: 6 februari 2013

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. [appellanten sub 1, wonend te [woonplaats],
gemeente Súdwest-Fryslân,
2. [appellanten sub 2], wonend te [woonplaats],
gemeente Súdwest-Fryslân,

en

de raad van de gemeente Súdwest-Fryslân,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 23 juni 2011 heeft de raad het bestemmingsplan "Bestemmingsplan Voltastraat 5" vastgesteld en besloten geen exploitatieplan vast te stellen.

Tegen dit besluit hebben [appellanten sub 1] en [appellanten sub 2] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

[appellanten sub 2] hebben een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 september 2012, waar [appellanten sub 1], vertegenwoordigd door G.J. Hingstman, werkzaam bij SUR, [appellanten sub 2], vertegenwoordigd door P.B. Loonstra, werkzaam bij Dommerholt & Loonstra Consultancy, en de raad, vertegenwoordigd door L. van der Bijl, werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen. Voorts is ter zitting als partij gehoord [belanghebbende], vertegenwoordigd door mr. E. Wiarda, werkzaam bij Langhout en Wiarda juristen en rentmeesters.

Overwegingen

1. Het plan voorziet in de uitbreiding van de bestaande bedrijfshal van [belanghebbende] op

het perceel [locatie] te [plaats]. Het plan voorziet in de bestemming "Bedrijf" en de bestemming "Groen".

Terinzagelegging

2. [appellanten sub 2] betogen dat het ontwerpraadsbesluit ten onrechte niet ter inzage heeft gelegen. Daarnaast betogen [appellanten sub 2] dat het rapport "Akoestisch onderzoek [belanghebbende]" van 21 december 2009 dat is opgesteld door Oranjewoud (hierna: het akoestisch onderzoek) niet op de juiste wijze ter inzage heeft gelegen nu de bijlagen van dit rapport zowel zoals weergegeven op internet als bij het op het gemeentehuis ter inzage gelegde exemplaar, niet goed leesbaar waren. Ten slotte betogen [appellanten sub 2] dat de milieuvergunningen of meldingen in het kader van de Wet milieubeheer van [belanghebbende] ten onrechte niet ter inzage hebben gelegen, hoewel deze noodzakelijk zijn voor de beoordeling van het akoestisch onderzoek.

2.1. De raad stelt dat het door [belanghebbende] aangeleverde akoestisch onderzoek, dat opgenomen is in bijlage A van het plan, slechts een beperkte rol heeft gespeeld nu dit rapport alleen is gebruikt om de vraag te beantwoorden of de gewenste uitbreiding van [belanghebbende] voor het aspect geluid tot problemen zou kunnen leiden. De ruimtelijke onderbouwing met betrekking tot geluid is volgens de raad weergegeven in het rapport met kenmerk: SN-BP Voltastraat 5-10a, dat ook als bijlage A van het plan is opgenomen. Ten slotte stelt de raad dat [appellanten sub 2] kennis hebben kunnen nemen van de genoemde stukken zodat zij niet in hun belangen zijn geschaad.

2.2. Ingevolge artikel 3.8, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet ruimtelijke ordening (hierna: de Wro) is op de voorbereiding van een bestemmingsplan afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) van toepassing, met dien verstande dat de kennisgeving, bedoeld in artikel 3:12 van de Awb, tevens in de Staatscourant wordt geplaatst en deze voorts langs elektronische weg geschiedt, en het ontwerpbesluit met de hierbij behorende stukken tevens langs elektronische weg beschikbaar wordt gesteld.

Ingevolge artikel 3:11, eerste lid, van de Awb legt het bestuursorgaan het ontwerp van het te nemen besluit, met de daarop betrekking hebbende stukken die redelijkerwijs nodig zijn voor een beoordeling van het ontwerp, ter inzage.

2.3. Ingevolge artikel 6:22 van de Awb, zoals deze bepaling luidde ten tijde hier van belang, kan een besluit waartegen bezwaar is gemaakt of beroep is ingesteld, ondanks de schending van een vormvoorschrift, door het orgaan dat op het bezwaar of het beroep beslist in stand worden gelaten indien blijkt dat de belanghebbenden daardoor niet zijn benadeeld.

2.4. De Afdeling overweegt onder verwijzing naar haar uitspraak van 16 januari 2013 in zaak nr. 201110152/1/R4 dat een redelijke wetsuitleg van artikel 3.8, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wro in samenhang met artikel 3:11, eerste lid, van de Awb met zich brengt dat uitsluitend het ontwerpplan dient te worden aangemerkt als het ontwerp van het te nemen besluit als bedoeld in artikel 3:11, eerste lid, van de Awb. Gelet hierop is het niet ter inzage leggen van een ontwerpraadsbesluit niet in strijd met artikel 3:11, eerste lid van de Awb.

2.5. Ten aanzien van het betoog van [appellanten sub 2] over de terinzagelegging van het akoestisch onderzoek overweegt de Afdeling als volgt. Voor de motivering van de conclusie in paragraaf 4.1.2. van de plantoelichting dat de uitbreiding dat de bedrijfshal inpasbaar is in de geluidzonering van het industrieterrein wordt, behalve naar het rapport met kenmerk: SN-BP Voltastraat 5-10a, ook verwezen naar het door [belanghebbende] aangeleverde akoestisch onderzoek. Het akoestisch onderzoek is daarmee een op het ontwerp betrekking hebbend

stuk dat redelijkerwijs nodig is voor een beoordeling van het ontwerp. Door de bij het akoestisch onderzoek behorende bijlagen niet goed leesbaar met het ontwerpplan ter inzage te leggen heeft de raad in strijd gehandeld met artikel 3:11, eerste lid, van de Awb. De Afdeling ziet echter aanleiding dit gebrek met toepassing van artikel 6:22 van de Awb te passeren. Niet in geschil is dat het akoestisch onderzoek zelf goed leesbaar met het ontwerpplan ter inzage heeft gelegen. Nu in het akoestisch onderzoek wordt verwezen naar de bijlagen konden [appellanten sub 2] en andere belanghebbenden redelijkerwijs weten dat de bijlagen bestonden. [appellanten sub 2] en andere belanghebbenden hebben gedurende de terinzagelegging van het plan de mogelijkheid gehad de bijlagen op te vragen om deze te kunnen betrekken bij hun zienswijze. Gelet hierop is de Afdeling van oordeel dat [appellant sub 2] en andere belanghebbenden niet zijn benadeeld doordat de bijlagen van het akoestisch onderzoek niet goed leesbaar met het ontwerp ter inzage hebben gelegen.

2.6. De Afdeling is van oordeel dat de door [appellanten sub 2] bedoelde milieuvergunningen of meldingen van [belanghebbende] niet kunnen worden aangemerkt als op het ontwerpplan betrekking hebbende stukken die redelijkerwijs nodig zijn voor de beoordeling van het ontwerp, als bedoeld in artikel 3:11, eerste lid, van de Awb. Hiertoe wordt overwogen dat deze niet zijn verleend in het kader van de onderhavige procedure en dat de milieutechnische aspecten die van belang zijn voor de beoordeling van het ontwerpplan zijn verwerkt in de plantoelichting en in de bij het ontwerpplan behorende akoestische onderzoeken.

Milieueffectrapportage

3. [appellanten sub 2] betogen dat ten onrechte geen milieueffectrapportage (hierna: m.e.r.) is uitgevoerd, zodat sprake is van strijd met het Besluit milieueffectrapportage (hierna: het Besluit m.e.r.), nu uitbreiding van een industrieterrein op de daarbij behorende bijlage wordt genoemd.

3.1. De raad stelt zich op het standpunt dat geen sprake is van een activiteit waarvoor een m.e.r. is vereist nu niet in een uitbreiding van het industrieterrein wordt voorzien en bovendien de uitbreiding van [belanghebbende] geen oppervlakte betreft van 75 hectare of meer.

3.2. Het plan voorziet in een uitbreiding van de bedrijfshal van [belanghebbende] met 10.000 m² oftewel 1 hectare. Daargelaten of het plan voorziet in een uitbreiding van het industrieterrein, staat vast dat de uitbreiding van [belanghebbende] geen betrekking heeft op een oppervlakte van 75 hectare of meer op grond waarvan had moeten worden beoordeeld of een milieueffectrapport had moet worden gemaakt. [appellanten sub 2] hebben geen feiten of omstandigheden aangevoerd in verband waarmee, ondanks het feit dat de omvang van het project ruim onder de drempelwaarde blijft, ook bij het niet overschrijden van de drempelwaarde toch een m.e.r.-beoordeling had moeten worden gemaakt en derhalve evenmin dat er factoren zijn in verband waarmee toch een milieueffectrapport had moeten worden gemaakt.

Maatschappelijk draagvlak

4. [appellanten sub 2] betogen dat het maatschappelijk draagvlak voor het plan ontbreekt. In dit verband voeren zij aan dat van de 550 gezinnen in Oppenhuizen en Uitwellingerga er 450 gezinnen tegen de in het plan voorziene uitbreiding van de bedrijfshal van [belanghebbende] zijn. Voorts is volgens hen onvoldoende gewicht toegekend aan het standpunt van de vereniging voor plaatselijk belang Top en Twel.

4.1. De raad wijst erop dat met betrekking tot het voorontwerp van het plan inspraak en

overleg heeft plaatsgevonden. Na afweging van alle betrokken belangen heeft de raad zich op het standpunt gesteld dat de in het plan voorziene uitbreiding van [belanghebbende] aanvaardbaar is.

4.2. De gestelde omstandigheid dat onvoldoende draagvlak is voor het in geding zijnde plan kan niet afdoen aan de rechtmatigheid daarvan, in aanmerking genomen de verantwoordelijkheid die de raad op grond van de Wro in dit verband heeft. Dat de raad een andere afweging heeft gemaakt dan Top en Twel wenselijk achtte betekent niet dat om die reden het plan onzorgvuldig tot stand is gekomen.

Transportactiviteiten

5. [appellanten sub 2] betogen dat het plan niet duidelijk is ten aanzien van het toestaan van transportactiviteiten. Enerzijds is het plan opgesteld om in een uitbreiding te voorzien van de bedrijfshal van [belanghebbende] waarbij transportactiviteiten een belangrijk deel van de bedrijfsvoering uitmaken, anderzijds verbiedt het plan transportactiviteiten. Daarnaast worden volgens [appellanten sub 2] in de bij het plan behorende Staat van Bedrijfsactiviteiten goederenwegvervoerbedrijven toegestaan.

5.1. De raad stelt zich op het standpunt dat [belanghebbende] geen goederenwegvervoersbedrijf betreft maar een staalverwerkingsbedrijf.

5.2. De bestemming "Bedrijf" die aan het perceel [locatie], waarop de uitbreiding van [belanghebbende] is voorzien, is toegekend staat staalverwerkingsbedrijven toe en geen transportbedrijven. Anders dan [appellanten sub 2] kennelijk veronderstellen volgt uit de bij deze bestemming behorende planregeling, dat het gebruik ten behoeve van transportbedrijven wordt aangemerkt als strijdig met de bestemming "Bedrijf". Daarmee wordt een specifieke uitzondering gemaakt op de doeleindenomschrijving in artikel 3, eerste lid, onder a, van de planregels die in algemene zin verwijst naar de desbetreffende categorieën van de Staat van Bedrijfsactiviteiten.

De Afdeling overweegt dat [belanghebbende] niet kan worden aangemerkt als een transportbedrijf. De activiteiten bestaan niet uit het transporteren van goederen, maar uit het verwerken van staal. Dat in het kader van die activiteiten ook transportbewegingen plaatsvinden, maakt dat niet anders. Gelet op het vorenstaande bestaat geen grond voor het oordeel dat het plan op dit punt onvoldoende duidelijk is omtrent het ter plaatse toegestane gebruik.

Groenplan

6. [appellanten sub 2] betogen dat het bestreden besluit niet duidelijk is ten aanzien van het groenplan, nu uit de Reactienota zienswijzen volgt dat de realisering van het groenplan van bureau Noordpeil verplicht is terwijl in het raadsbesluit staat dat het groenplan nog niet definitief is.

6.1. De raad stelt dat, anders dan waar in de reactienota nog van werd uitgegaan, uit het raadsbesluit volgt dat het groenplan niet meer overeenkomstig het plan van bureau Noordpeil hoeft te worden uitgevoerd maar dat een onafhankelijk adviseur wordt ingeschakeld.

6.2. Uit de structuur van het raadsbesluit volgt dat dit aldus dient te worden gelezen dat daarbij de reactienota is vastgesteld, maar dat met betrekking tot het groenplan specifiek wordt aangegeven dat het plan ten opzichte van het ontwerpbestemmingsplan gewijzigd is vastgesteld overeenkomstig de bij het besluit behorende Staat van Wijzigingen. Daarbij is aangegeven op welke wijze het groenplan dient te worden uitgevoerd. Gelet hierop bestaat

geen aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit onvoldoende duidelijkheid biedt ten aanzien van het groenplan.

Het betoog faalt.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

7. [appellanten sub 2] betogen dat artikel 7 van de planregels is vastgesteld in strijd met de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. (hierna: de Wabo). In dit verband voeren zij aan dat de in dit artikel beschreven procedure voor de afwijking van een bestemmingsplan via een omgevingsvergunning afwijkt van de in de Wabo beschreven procedure.

7.1. De raad stelt dat in geval van strijd tussen de Wabo en artikel 7 van de planregels de Wabo van toepassing is.

7.2. Ingevolge artikel 3, vierde lid, onder a, van de planregels kunnen burgemeester en wethouders afwijking toestaan van het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder a, sub 1, voor het bouwen van gebouwen binnen het op de kaart aangegeven wro-zone-afwijkinggebied mits de bebouwing landschappelijk wordt ingepast in de omgeving.

Ingevolge het vierde lid, onder b, geldt voor een besluit tot toestaan van een afwijking zoals genoemd onder a, de in artikel 7 (algemene procedureregels) vermelde voorbereidingsprocedure.

Ingevolge artikel 7, onder a van de planregels, ligt een ontwerp-besluit tot het toestaan van een dergelijke afwijking, met bijbehorende stukken, gedurende 4 weken op het gemeentehuis ter inzage.

Ingevolge artikel 7, onder b, van de planregels maken burgemeester en wethouders de terinzagelegging van te voren in één of meer dag- of nieuwsbladen, die in de gemeente worden verspreid, en voorts op gebruikelijke wijze, bekend,

Ingevolge artikel 7, onder c, van de planregels houdt de bekendmaking mededeling in van de bevoegdheid tot het indienen van zienswijzen.

Ingevolge artikel 7, onder d, van de planregels kunnen gedurende de onder a genoemde termijn belanghebbenden bij burgemeester en wethouders schriftelijke zienswijzen indienen omtrent het ontwerp-besluit tot het toestaan van een dergelijke afwijking.

7.3. De Afdeling stelt vast dat de in artikel 7 van de planregels weergegeven procedureregels betrekking hebben op het besluit van het college van burgemeester en wethouders afwijking toe te staan van de in artikel 3, tweede lid, aanhef en onder a, sub 1, neergelegde planregel dat een bedrijfsgebouw uitsluitend binnen een bouwvlak mag worden gebouwd. Ingevolge artikel 3.7, eerste lid, van de Wabo is op de voorbereiding van het hiervoor genoemde besluit de reguliere voorbereidingsprocedure zoals weergegeven in paragraaf 3.2 van die wet van toepassing. Op de reguliere voorbereiding van een omgevingsvergunning is verder titel 4.1 van de Awb van toepassing. De Wabo noch titel 4.1 voorziet in een regeling voor het ter inzage leggen van een ontwerpbesluit en het indienen van zienswijzen zoals neergelegd in artikel 7 van de planregels. Gelet hierop is het plan, voor zover het betreft artikel 3, vierde lid, onder b, en artikel 7 van de planregels, in strijd met artikel 3.7, eerste lid van de Wabo.

Aantasting open landschap

8. [appellanten sub 1] en [appellanten sub 2] zijn van mening dat het plan leidt tot een onaanvaardbare aantasting van het waardevolle open en groene landschap ter plaatse.

In dit verband voeren zij aan dat het plan in strijd is met gemeentelijk beleid zoals neergelegd in de Structuurvisie 2020 Sneek & Wymbritseradiel Noord, het Structuurplan Koers voor Sneek en de Duurzaamheidsvisie "Duurzaamheid duurt het langst.... Duurzame ontwikkelingen in Sneek". Volgens [appellanten sub 2] is het plan daarnaast in strijd is met provinciaal beleid zoals neergelegd in het Streekplan Fryslân 2007 en de Structuurschets A7-Zone en in strijd met de zogenoemde SER-ladder. Volgens [appellanten sub 1] en [appellanten sub 2] houdt het plan onvoldoende rekening met het landschap nu de Broeresloot die volgens het beleid een waardevol natuur- en landschapselement is, wordt aangetast voor de uitbreiding van een industrieterrein. Volgens [appellanten sub 1] en [appellanten sub 2] dient op grond van het beleid de openheid van het landschap tussen het stedelijk gebied van Sneek en het dorp Oppenhuizen behouden te blijven. [appellanten sub 1] wijzen er daarbij op dat dit landschap in het beleid is aangeduid als "Merengebied". Daarnaast is volgens [appellanten sub 2] in strijd met het beleid geen bestaande bedrijfslocatie benut. Voorts maakt de raad volgens [appellanten sub 2] een verkeerde afweging door een doorslaggevend gewicht toe te kennen aan het bedrijfseconomisch belang van [belanghebbende]. Ten slotte wordt het beleid volgens [appellanten sub 1] door de raad niet consistent toegepast, nu in een ander geval een verzoek om bestemmingsplanwijziging wel is afgewezen vanwege de aantasting van de openheid van het gebied tussen Sneek en Oppenhuizen die de wijziging met zich zou brengen.

Daarnaast voeren [appellanten sub 2] aan dat het plan niet in een voldoende landschappelijke inpassing voorziet. Volgens [appellanten sub 2] staat het plan ten onrechte bebouwing van 9 meter hoog toe die niet met de voorziene beplanting kan worden afgeschermd. Daarnaast is volgens [appellanten sub 2] in het plan niet gewaarborgd dat de beplanting in stand moeten worden gehouden.

Ten slotte voeren [appellanten sub 1] aan dat het groengebied met open karakter dat ten gevolge van het plan wordt aangetast, onvoldoende wordt gecompenseerd door de aanleg van een strook afschermdende beplanting.

8.1. De raad stelt zich op het standpunt dat het plan niet leidt tot een onaanvaardbare aantasting van het open en groene landschap ter plaatse. Volgens de raad is het plan niet in strijd met de beleidsstukken die door [appellanten sub 1] en [appellanten sub 2] naar voren zijn gebracht. Voorts stelt de raad dat het plan in een voldoende landschappelijke inpassing voorziet en dat wordt voorzien in voldoende compensatie.

8.2. Uit het door [appellanten sub 1] en [appellanten sub 2] naar voren gebracht gemeentelijk beleid volgt onder meer, kort samengevat, dat belangrijke beeldvormende waardevolle natuur en landschappelijke elementen waar mogelijk beschermd dienen te worden. Het belang van een groene contour tussen een dorp en het stedelijk gebied wordt benadrukt.

In het naar voren gebrachte provinciaal beleid is het uitgangspunt van de zogenoemde SER-ladder opgenomen. Deze houdt in dat bestaande bedrijvenlocaties benut dienen te worden alvorens nieuwe bedrijvenlocaties ontwikkeld worden.

8.3. Voor zover [appellanten sub 1] en [appellanten sub 2] verwijzen naar provinciaal beleid overweegt de Afdeling dat de raad bij de vaststelling van een bestemmingsplan niet gebonden is aan provinciaal beleid. Wel dient de raad daarmee rekening te houden, hetgeen betekent dat dit beleid in de belangenafweging dient te worden betrokken.

8.4. Het plan voorziet in de uitbreiding van de bedrijfshal van [belanghebbende], waarbij voor het plan een gedeelte van het open groengebied tussen de bestaande bedrijfsbebouwing en

de Broeresloot nodig is. Blijkens de stukken heeft het nu aanwezige, deels open, groengebied een breedte van ongeveer 100 tot 140 meter en fungeert het als groene bufferzone tussen het stedelijk gebied van Sneek en het dorp Oppenhuizen. De raad heeft erkend dat door de uitbreiding een gedeelte van het groengebied, dat door de raad als een waardevol landschappelijk element wordt beschouwd, zal verdwijnen, maar acht dit gerechtvaardigd gezien de met de uitbreiding gemoeide bedrijfsbelangen van [belanghebbende] en in aanmerking nemend dat het, naar de raad meent, om een beperkte aantasting gaat.

Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de uitbreiding die in het plan wordt mogelijk gemaakt niet leidt tot een onevenredige aantasting van het open en groene landschap ter plaatse. In dit verband acht de Afdeling van belang dat in de plantoelichting gemotiveerd het belang van de uitbreiding van de bedrijfshal van [belanghebbende] voor de werkgelegenheid en de ontwikkeling van het bedrijf is uiteengezet. Daarbij overweegt de Afdeling dat na de uitbreiding een groengebied overblijft met een breedte van ongeveer 40 tot 80 meter tot aan de Broeresloot, welk gebied in het plan de bestemming "Groen" heeft gekregen. De Afdeling ziet geen grond voor het oordeel dat de landschappelijke inpassing van de bedrijfshal van [belanghebbende] in het plan onvoldoende is verzekerd, nu ingevolge artikel 3, tweede lid, aanhef en onder a, sub 3, van de planregels het bouwen van bouwwerken op de gronden met de bestemming "Bedrijf" uitsluitend is toegestaan wanneer een groenplan wordt overgelegd waarin de landschappelijke inpassing naar het oordeel van burgemeester en wethouders voldoende is verzekerd. Verder is ingevolge artikel 3, vijfde lid, aanhef en onder f, van de planregels het gebruik van bouwwerken en gronden zonder dat er een landschappelijke inpassing aanwezig is conform een door burgemeester en wethouders goedgekeurd groenplan in strijd met de ter plaatse geldende bestemming "Bedrijf". Het standpunt van de raad dat de groenstrook met afschermende beplanting de functie van scheiding tussen stad en dorp kan vervullen acht de Afdeling niet onredelijk. De Afdeling ziet gelet op het vorenstaande verder geen grond voor het oordeel dat de raad onvoldoende rekening heeft gehouden met de door appellanten bedoelde provinciale en gemeentelijke beleidsstukken, en evenmin voor het oordeel dat de raad onevenredig gewicht heeft toegekend aan de bedrijfsbelangen van [belanghebbende].

Ten aanzien van de door [appellanten sub 1] gemaakte vergelijking met een eerder verzoek om bestemmingsplanwijziging dat met het oog op het open karakter van het gebied is afgewezen, overweegt de Afdeling dat de raad zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat deze situatie verschilt van de aan de orde zijnde situatie. De raad heeft ter zitting, in zoverre onweersproken, uiteengezet dat het afgewezen verzoek betrekking had op een perceel dat aan de andere kant van de Broeresloot is gelegen en, anders dan het perceel van [belanghebbende], niet aansluit op een bestaand bedrijventerrein.

Geluid

9. [appellanten sub 2] vrezen dat ten gevolge van het plan de geluidsoverlast onevenredig zal toenemen. Zij voeren aan dat de raad er ten onrechte aan voorbij is gegaan dat de geluidzone rond het industrieterrein niet van toepassing is op het plangebied nu hier geen grote lawaaimakers zijn toegestaan. Voor zover de geluidzone wel van toepassing zou zijn, zijn [appellanten sub 2] van mening dat de raad miskent dat de toegestane geluidbelasting van 50 dB(A) op de zonegrens niet geldt voor bedrijven die vallen onder het Activiteitenbesluit milieubeheer. Gelet hierop stelt de raad volgens [appellanten sub 2] ten onrechte dat bij de jachthaven geen geluidsoverlast zal worden ondervonden ten gevolge van het plan. Daarnaast voeren zij aan dat bij het bepalen van de te verwachten geluidsoverlast

onvoldoende rekening is gehouden met het al aanwezige verkeersgeluid afkomstig van de rijksweg A7. Ten slotte voeren zij aan dat ten onrechte geen rekening is gehouden met de gevolgen van het wegverkeerslawaai voor de bedrijfswoningen die op grond van het plan zijn toegestaan op het bedrijventerrein.

9.1. De raad stelt zich op het standpunt dat het plan niet leidt tot onevenredige toename van de geluidsbelasting op de woningen van [appellanten sub 2].

9.2. Uit bestemmingsplan "Bedrijventerrein Houkesloot" volgt dat dit industrieterrein is gezoneerd als bedoeld in de Wet geluidhinder (hierna: de Wgh).

Op 31 maart 2010 is de Crisis- en herstelwet (hierna: de Chw) in werking getreden. Die wet voorziet onder meer in een wijziging van artikel 1 van de Wgh in die zin dat daarin sinds de genoemde datum onder industrieterrein wordt verstaan: terrein waaraan in hoofdzaak een bestemming is gegeven voor de vestiging van inrichtingen en waarvan de bestemming voor het gehele terrein of een gedeelte daarvan de mogelijkheid insluit van vestiging van inrichtingen, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen categorie van inrichtingen, die in belangrijke mate geluidhinder kunnen veroorzaken. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de Chw is met deze wijziging beoogd een ruimere uitleg van het begrip industrieterrein mogelijk te maken, in die zin dat ook gronden waarop geen zogenoemde grote lawaaimakers zijn toegestaan onderdeel kunnen uitmaken van een gezoneerd industrieterrein. In dat geval worden de aanwezige en eventuele nieuwe bedrijven op de desbetreffende gronden eveneens genormeerd door de geluidzonegrens van 50 dB(A) rond het industrieterrein. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat de raad zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat het terrein waarop [belanghebbende] is gevestigd is aan te merken als een gezoneerd industrieterrein als bedoeld in de Wgh, waarop de geluidzonegrens van 50 dB(A) van toepassing is.

9.3. Voor zover [appellanten sub 2] aanvoeren dat de raad miskent dat de toegestane geluidbelasting van 50 dB(A) op de zonegrens niet geldt voor bedrijven die vallen onder het Activiteitenbesluit milieubeheer, overweegt de Afdeling dat de raad heeft gesteld dat voor het industrieterrein zonebeheer wordt uitgevoerd met behulp van een zonebeheersmodel waarin alle inrichtingen als bedoeld in de Wet milieubeheer die op het industrieterrein zijn gelegen worden betrokken. Daarbij worden zowel vergunningplichtige als niet-vergunningplichtige inrichtingen betrokken. [appellanten sub 2] hebben niet aannemelijk gemaakt dat dit onjuist is.

9.4. Ten aanzien van het betoog van [appellanten sub 2] dat ten onrechte geen rekening is gehouden met de bedrijfswoningen die op grond van het plan zijn toegestaan op het bedrijventerrein overweegt de Afdeling dat dit betoog feitelijke grondslag mist nu op grond van artikel 3 van de planregels in samenhang met artikel 6, sub b, eerste lid, van de planregels op de voor "Bedrijf" aangewezen gronden geen bedrijfswoningen zijn toegestaan.

9.5. Voor zover [appellanten sub 2] betogen dat bij de beoordeling van de mogelijke toename van de geluidbelasting afkomstig van het bedrijventerrein ten onrechte geen rekening is gehouden met de reeds aanwezige geluidbelasting als gevolg van de aanwezigheid van de A7 overweegt de Afdeling als volgt.

Ingevolge artikel 110f, eerste lid, van de Wgh, dient ter plaatse van een woning waarop afdeling 1 en afdeling 2 van hoofdstuk V van toepassing is, en die in twee of meer aanwezige of toekomstige geluidzones is gelegen, onderzoek te worden gedaan naar de effecten van de samenloop van de verschillende geluidbronnen. Deze situatie doet zich in dit geval echter niet voor, aangezien uit figuur 1 van het rapport met kenmerk:

SN-BP Voltastraat 5-10a volgt dat de woningen van [appellanten sub 2] buiten de geluidzone van het industrieterrein liggen. Gelet hierop bestaat op grond van de Wgh geen verplichting tot het verrichten van onderzoek naar de cumulatieve effecten van de uitbreiding van de bedrijfshal van [belanghebbende] en de A7. Niettemin kan, in het kader van de beoordeling van de gevolgen van een plan voor het woon- en leefklimaat, ook in gevallen waarin de verplichting daartoe niet voortvloeit uit de Wgh aanleiding bestaan nader onderzoek te doen naar de effecten van cumulatieve geluidbelasting. In het onderhavige geval volgt uit het akoestisch onderzoek van Oranjewoud dat op een afstand van 100 meter van de uitbreiding van [belanghebbende] een toename van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau met maximaal 1 dB(A) kan ontstaan. Het langtijdgemiddelde niveau zal op die afstand niet hoger zijn dan 41 dB(A) in de dag-, 35 dB(A) in de avond- en 39 dB(A) in de nachtperiode. In de maximale geluidsniveaus brengt het plan volgens het rapport geen wijziging. [appellanten sub 2] hebben deze onderzoeksresultaten niet betwist. Nu de dichtstbijzijnde woning op een afstand van 190 meter van de gronden met de bestemming "Bedrijf" is gelegen, acht de Afdeling aannemelijk dat de te verwachten wijziging in de geluidbelasting zodanig gering is dat de raad bij het bepalen van de geluidbelasting op de woningen van [appellanten sub 2] cumulatieve effecten met het verkeersgeluid van de A7 in redelijkheid buiten beschouwing heeft kunnen laten.

9.6. Gelet op het bovenstaande heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het plan niet leidt tot een onevenredige toename van de geluidsbelasting op de woningen van [appellanten sub 2].

Uitzicht en lichthinder

10. [appellanten sub 2] betogen dat het plan zal leiden tot een onevenredige aantasting van hun uitzicht en tot een onevenredige toename van lichthinder.

10.1. De raad stelt zich op het standpunt dat plan geen onevenredige aantasting van het uitzicht met zich brengt en dat geen onaanvaardbare lichthinder zal ontstaan.

10.2. De voorziene uitbreiding heeft een vermindering van het uitzicht van [appellanten sub 2] tot gevolg. Dit betekent echter niet dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het uitzicht van [appellanten sub 2] niet onaanvaardbaar wordt aangetast. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat ook na de uitbreiding nog een als zodanig bestemd groengebied aanwezig blijft tussen de woningen en de bedrijfsbebouwing en dat, zoals hiervoor overwogen, de uitbreiding slechts is toegestaan nadat is voorzien in een goedgekeurd groenplan. Verder is van belang dat de toegestane maximale bouwhoogte 9 meter is en dat de afstand tussen de bestemming "Bedrijf" en de dichtstbijzijnde woning aan de Douwestraat ongeveer 190 meter bedraagt.

10.3. Gelet op de hiervoor genoemde afstand tussen de bestemming "Bedrijf" en de dichtstbijzijnde woning aan de Douwestraat en op de maximale bouwhoogte van 9 meter die binnen de bestemming "Bedrijf" is toegestaan, heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat ten aanzien van lichthinder geen onaanvaardbare situatie zal ontstaan. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat in artikel 3, derde lid, van de planregels is bepaald dat burgemeester en wethouders nadere eisen kunnen stellen aan bouwplannen ter zake van lichtdoorlatende onderdelen in de gevels van het gebouw en de kapconstructie indien dit noodzakelijk is in verband met het voorkomen van lichthinder in de omgeving. Daarbij heeft [belanghebbende] ter zitting verklaard dat een overkapping aan de gevel zal worden aangebracht ter beperking van de lichthinder.

Parkeerbehoefte

11. [appellanten sub 2] betogen dat de raad door alleen de parkeerbehoefte van [belanghebbende] in acht te nemen er ten onrechte aan voorbij gaat dat het plan ook andersoortige bedrijven toestaat met meer parkeerbehoefte. Volgens [appellanten sub 2] biedt het plan gelet hierop ten onrechte geen duidelijkheid in de wijze waarop het parkeren is geregeld en valt daarom niet uit te sluiten dat parkeerproblemen op de openbare weg kunnen ontstaan.

11.1. De raad is bij het berekenen van het aantal benodigde parkeerplaatsen uitgegaan van de door het Nationale Kennisplatform voor Infrastructuur, Verkeer, Vervoer en Openbare Ruimte (hierna: CROW) gestelde norm voor een arbeidsextensief/bezoekersextensief bedrijf. Volgens de raad wordt voor deze bedrijven een parkeernorm gehanteerd van minimaal 0,8 en maximaal 0,9 parkeerplaatsen. Het bedrijf beschikt volgens de raad over 44 parkeerplaatsen. Nu de verwachting is dat het aantal medewerkers van [belanghebbende] ten gevolge van de uitbreiding zal stijgen tot 50 personen beschikt het bedrijf volgens de raad over voldoende parkeerplaatsen. Voorts stelt de raad dat voor andere bedrijven die ter plaatse op grond van de bestemming "Bedrijf" zijn toegestaan voldoende ruimte beschikbaar is om indien nodig meer parkeerplaatsen te realiseren.

11.2. Ingevolge artikel 3, eerste lid, aanhef en onder a en b, van de planregels zijn de voor de bestemming "Bedrijf" aangewezen gronden bestemd voor bedrijven als bedoeld in categorieën 1 t/m 3.2 van de als bijlage bij de voorschriften gevoegde Staat van Bedrijfsactiviteiten met de daarbij behorende parkeervoorzieningen.

Ingevolge artikel 3, vijfde lid, aanhef en onder c, van de planregels wordt tot een gebruik, strijdig met deze bestemming in ieder geval gerekend gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van detailhandel, anders dan in de vorm van productiegebonden detailhandel.

11.3. Uit de verbeelding volgt dat binnen de bestemming "Bedrijf" ruimte aanwezig is om naast het bouwvlak parkeervoorzieningen te realiseren. Naar het oordeel van de Afdeling hebben [appellanten sub 2] niet aannemelijk gemaakt dat de bedrijven die binnen de bestemming "Bedrijf" zijn toegestaan binnen de beschikbare ruimte niet in voldoende parkeergelegenheid kunnen voorzien. Hierbij betreft de Afdeling dat op grond van artikel 3, vijfde lid, aanhef en onder c, van de planregels binnen de bestemming "Bedrijf" detailhandel anders dan in de vorm van productiegebonden detailhandel niet is toegestaan.

Gelet op het vorenstaande geeft hetgeen [appellanten sub 2] hebben aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat ten gevolge van het plan de parkeerdruk op de openbare weg niet onaanvaardbaar zal toenemen.

Natuurtoets

12. [appellanten sub 2] betogen dat onvoldoende onderzoek is uitgevoerd naar de gevolgen van het plan voor de natuur. In dit verband voeren zij aan dat ten aanzien van de gebiedsbescherming de gevolgen van het plan niet inzichtelijk zijn gemaakt. Daarnaast voeren zij aan dat, mede gelet op het feit dat de waterspitsmuis en de Noordse woelmuis in het verleden in het plangebied zijn aangetroffen, onvoldoende veldonderzoek is verricht. Voorts is het natuuronderzoek ten onrechte gebaseerd op literatuuronderzoek en beperkte inventarisatiegegevens van derden en zijn de onderzoeksgegevens verouderd. Ten slotte voeren zij aan dat de raad met betrekking tot de aanwezigheid van vleermuizen ten onrechte de maximale mogelijkheden die het plan biedt niet in beschouwing heeft genomen.

12.1. De raad stelt dat op 15 juli 2009 in opdracht van [belanghebbende] door Oranjewoud een natuurtoets is uitgevoerd volgens een door het voormalige ministerie van Economische zaken, Landbouw en Innovatie onderschreven methode. Volgens de raad is de natuurtoets nog steeds relevant en actueel.

De raad stelt zich onder verwijzing naar de natuurtoets op het standpunt dat gelet op de aard en omvang van de ingreep en de afstand tot de beschermde Natura 2000-gebieden het plan geen negatieve effecten op die gebieden heeft. Ten slotte stelt de raad dat uit de natuurtoets naar voren komt dat ten gevolge van de uitbreiding van de bedrijfsgebouwen van [belanghebbende] de voor de vleermuizen belangrijke elementen niet aangetast worden en de Broeresloot en de omliggende gronden als foerageerroute blijven behouden.

12.2. Ingevolge artikel 19j, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbw 1998), zoals deze bepaling luidde ten tijde van het bestreden besluit, voor zover hier van belang, houdt een bestuursorgaan bij het nemen van een besluit tot het vaststellen van een plan dat, gelet op de instandhoudingsdoelstelling, met uitzondering van de doelstellingen, bedoeld in artikel 10a, derde lid, voor een Natura 2000-gebied, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in dat gebied kan verslechteren of een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen, ongeacht de beperkingen die ter zake in het wettelijk voorschrift waarop het berust zijn gesteld, rekening met de gevolgen die het plan kan hebben voor het gebied.

12.3. De Afdeling overweegt dat de vragen of voor de uitvoering van het bestemmingsplan een ontheffing op grond van de Flora- en faunawet (hierna: de Ffw) nodig is en zo ja, of deze ontheffing kan worden verleend, in beginsel pas aan de orde komen in een procedure op grond van de Ffw. Dat doet er niet aan af dat de raad het plan mag vaststellen, indien en voor zover hij op voorhand in redelijkheid moet inzien dat de Ffw aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat.

12.4. Op een afstand van ongeveer 500 meter zuidwestelijk van het plangebied bevindt zich een deel van de Ecologische Hoofdstructuur (hierna: EHS) en het Natura 2000 gebied "Witte en Zwarte Brekken". Op ongeveer 750 meter oostelijk van het plangebied ligt eveneens een deel van de EHS en ligt het Natura 2000 gebied "Sneekermeergebied".

Op 15 juli 2009 is door Oranjewoud in opdracht van [belanghebbende] een natuurtoets uitgevoerd waarbij het plan getoetst is aan artikel 19j van de Nbw 1998. In de natuurtoets wordt geconcludeerd dat gezien de aard en omvang van de ingreep en de afstand van de ingreep tot de beschermde gebieden, er geen kans is dat er negatieve effecten op de natuurwaarden van deze gebieden op zullen treden. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad zich in redelijkheid op de conclusie uit de natuurtoets kunnen baseren. [appellanten sub 2] hebben niet aannemelijk gemaakt dat de natuurtoets op dit punt niet deugdelijk zou zijn.

12.5. Uit de natuurtoets volgt dat de bevindingen zijn gebaseerd op een bureaustudie, veldbezoek en een effectenonderzoek. [appellanten sub 2] hebben niet aannemelijk gemaakt dat in deze natuurtoets de beoordeling of de Flora- en faunawet in de weg staat aan de uitvoerbaarheid van het plan uitsluitend is gebaseerd op beperkte inventarisatiegegevens van derden en literatuuronderzoek. Voorts bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat onvoldoende veldonderzoek is verricht. De enkele omstandigheid dat het natuuronderzoek uit 2009 dateert, leidt niet tot het oordeel dat het onderzoek gebreken of leemten in kennis vertoont. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat [appellanten sub 2] hebben betoogd noch aannemelijk hebben gemaakt dat zich sindsdien omstandigheden hebben voorgedaan

op grond waarvan geoordeeld moet worden dat de resultaten uit de natuurtoets verouderd zijn. Gelet op het vorenstaande heeft de raad in redelijkheid de natuurtoets ten grondslag kunnen leggen aan het plan.

Voor zover [appellanten sub 2] betogen dat ten onrechte met betrekking tot de aanwezigheid van vleermuizen niet de maximale mogelijkheden die het plan biedt in beschouwing zijn genomen door de raad overweegt de Afdeling als volgt. De voor vleermuizen belangrijke elementen die behouden blijven hebben betrekking op de boomgroepen op de gronden met de bestemming "Groen" tussen de Broeresloot en de bebouwing. Op deze gronden mogen op grond van de bestemming "Groen" geen gebouwen worden opgericht. Daarnaast volgt uit de verbeelding van het plan dat het plangebied geen betrekking heeft op de Broeresloot en de omliggende gronden aan de zuidzijde. Gelet hierop bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich op grond van de maximale invulling van de planologische mogelijkheden niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de voor vleermuizen belangrijke elementen niet aangetast worden en de Boeresloot en de omliggende gronden als foerageerroute blijven behouden.

Hetgeen [appellanten sub 2] hebben aangevoerd geeft geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de Ffw niet aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat.

Het betoog faalt.

Besluit externe veiligheid buisleidingen

13. [appellanten sub 2] betogen dat het plan in strijd met het Besluit externe veiligheid buisleidingen (hierna: Bevb) is vastgesteld. In dit verband voeren zij aan dat in het plan ten onrechte niet ter bescherming van de buisleiding een omgevingsvergunningstelsel is opgenomen. Volgens [appellanten sub 2] is de raad daarnaast bij de verantwoording van het groepsrisico van verkeerde uitgangspunten uitgegaan. In dit verband voeren zij aan dat de raad eraan voorbij is gegaan dat [belanghebbende] een kwetsbaar object is, wat betekent dat veel personen aanwezig kunnen zijn. Daarnaast voeren [appellanten sub 2] aan dat ten onrechte niet is uitgegaan van wat op grond van de planologische situatie maximaal ter plaatse mogelijk is. Volgens hen is de raad er ten onrechte aan voorbij gegaan dat volgens de brandweer ten aanzien van de externe veiligheid een knelpunt bestaat met betrekking tot de bluswatervoorziening. Naar de mening van [appellanten sub 2] is de aanwezigheid van een goede blusvoorziening ook noodzakelijk voor een goed werk- en verblijfsklimaat. Ten slotte is volgens [appellanten sub 2] niet voldaan aan een aantal verplichtingen genoemd in het Bevb.

13.1. De raad stelt zich op het standpunt dat de buisleiding en de daarbij behorende belemmeringenstrook buiten het plangebied vallen. Daarnaast stelt de raad zich op het standpunt dat de toename van het groepsrisico aanvaardbaar is nu de werkzaamheden bij [belanghebbende] uitsluitend binnen plaatsvinden en deze een arbeidsextensief karakter hebben zodat het aantal mensen beperkt blijft. Daarbij heeft de raad betekenis toegekend aan de te verwachten mate van zelfredzaamheid van de betrokkenen.

13.2. Anders dan [appellanten sub 2] veronderstellen blijkt uit de afbeelding van een fragment uit de Provinciale Risicokaart die in de plantoelichting is opgenomen dat de buisleiding niet in het plangebied ligt. Nu het plan geen bestemmingen aan gronden toekent die de aanwezigheid van een buisleiding toelaten bestaat geen grond voor het oordeel dat ter bescherming daarvan in het plan voor bepaalde werken, geen bouwwerken zijnde, een omgevingsvergunningplicht als bedoeld in artikel 3.3 van de Wro diende te worden opgenomen.

In de verantwoording van het groepsrisico wordt het standpunt ingenomen dat de toename van het groepsrisico ten gevolge van de uitbreiding van [belanghebbende] beperkt is. In aanmerking genomen dat het plan voorziet in een bouwvlak voor het grootste deel van de gronden met de bestemming "Bedrijf" heeft de raad hierbij in redelijkheid kunnen betrekken dat de werkzaamheden in hoofdzaak binnen worden uitgevoerd. Daarnaast heeft de raad in redelijkheid gewicht kunnen toekennen aan de zelfredzaamheid van de medewerkers en aan de mogelijkheden voor rampenbestrijding. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat uit het advies van de Brandweer Fryslân slechts volgt dat het wenselijk zou zijn om ten behoeve van een bluswatervoorziening een opstelplaats te realiseren nabij de Broeresloot. Naar het oordeel van de Afdeling bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat dit aandachtspunt met betrekking tot de bluswatervoorziening een dusdanige invloed op het werk- en verblijfsklimaat van de werknemers van [belanghebbende] heeft dat de raad het plan niet in redelijkheid aldus heeft kunnen vaststellen.

Ten aanzien van het betoog van [appellanten sub 2] dat de verantwoording van het groepsrisico niet representatief is voor de maximale planologische mogelijkheden ter plaatse overweegt de Afdeling als volgt.

De buisleiding is op een afstand van ongeveer 64 meter ten westen van het plangebied gelegen. [appellanten sub 2] hebben niet aannemelijk gemaakt dat, ondanks deze afstand, de vestiging van andere bedrijven die binnen de bestemming "Bedrijf" zijn toegestaan zou leiden tot een substantiële vergroting van het groepsrisico. Hierbij betreft de Afdeling dat, zoals hiervoor onder 11.3. is overwogen, op grond van de bestemming "Bedrijf" ter plaatse geen detailhandel, anders dan in de vorm van productiegebonden detailhandel is toegestaan.

Gelet op het vorenstaande bestaat geen grond voor het oordeel dat de raad onvoldoende verantwoording heeft gegeven van de toename van het groepsrisico. Ook in hetgeen [appellanten sub 2] overigens hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat het plan in strijd met het Bevb is vastgesteld.

Waterparagraaf

14. [appellanten sub 1] en [appellanten sub 2] betogen dat onduidelijk is of de waterparagraaf uit het bestemmingsplan wordt nageleefd. In dit verband voeren zij aan dat de vereiste ontheffing van de keur nog niet is aangevraagd zodat geen zicht is op een goed functionerende waterhuishouding ter plaatse en op de uitvoerbaarheid van het plan. Daarnaast voeren [appellanten sub 1] aan dat ten onrechte nog geen keuze is gemaakt voor watercompensatie nu ten gevolge van het plan meer verhard oppervlak ontstaat.

14.1. De raad stelt dat watercompensatie plaats zal vinden doordat overtollig regenwater wordt geloosd op de Broeresloot. De naleving van de waterparagraaf is gewaarborgd doordat [belanghebbende] in het bezit dient te zijn van een ontheffing van de keur voorafgaand aan de start van de werkzaamheden, aldus de raad.

14.2. Uit de plantoelichting volgt dat het Wetterskip Fryslân vanwege de toename van verhard oppervlak van 10.500 m², compensatie wenselijk acht door het aanleggen van nieuw oppervlaktewater, dan wel door het regenwater af te voeren op het naastliggende boezemwater. Daarnaast acht het Wetterskip Fryslân compensatie wenselijk voor de demping van de op het terrein aanwezige sloot.

14.3. De Afdeling ziet geen aanleiding voor het oordeel dat de raad op voorhand in redelijkheid had moeten inzien dat een ontheffing van de keur voor de lozing van het regenwater op de Broeresloot niet zal kunnen worden verleend. Nu voorts uit de

plantoelichting volgt dat in de door het waterschap verlangde compensatie wordt voorzien doordat de sloot wordt verlegd heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de naleving van de waterparagraaf voldoende is verzekerd. Overigens is ter zitting onbestreden gesteld dat de vereiste ontheffing van de keur inmiddels is verleend.

Alternatieven

15. [appellanten sub 1] en [appellanten sub 2] betogen dat onvoldoende onderzoek is verricht naar alternatieven. Volgens [appellanten sub 1] is bij het alternatievenonderzoek teveel gewicht toegekend aan de bedrijfseconomische belangen van [belanghebbende] en zijn de grote algemene belangen die zijn gemoeid met het behoud van een open ruimte onvoldoende meegewogen.

15.1. De raad stelt zich op het standpunt dat er geen alternatieven zijn die tot een gelijkwaardig resultaat leiden als de uitbreiding waarin het plan voorziet. Uit het alternatievenonderzoek dat is uitgevoerd door PwC is volgens de raad naar voren gekomen dat de uitbreiding waarin het plan voorziet uit het oogpunt van bedrijfsvoering de beste optie is. Daarnaast wordt volgens de raad het plan aanvaardbaar geacht nu de bebouwing landschappelijk wordt ingepast en de uitbreiding beleidsmatig past binnen de kaders zoals beschreven vanuit de optiek van het Rijk en de provincie.

15.2. De Afdeling overweegt dat de raad bij de keuze van de bestemming een afweging dient te maken van alle belangen die betrokken zijn bij de vaststelling van het plan. Daarbij heeft de raad beleidsvrijheid. De voor- en nadelen van alternatieven dienen in die afweging te worden meegenomen. In het alternatievenonderzoek van PwC zijn meerdere alternatieven onderzocht. Uit dit onderzoek volgt dat uitbreiding van de huidige locatie aan de zuidoostzijde door de bestaande productiehallen te verlengen, zoals in het plan voorzien, de laagste investeringen vergt en dat daarbij de exploitatielasten het laagst zijn. Uit het alternatievenonderzoek van PwC kan voorts worden afgeleid dat het opslaan van materiaal op meerdere locaties niet efficiënt en te kostbaar is. Gelet op het voorgaande ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad alternatieven onvoldoende bij zijn afweging heeft betrokken.

Waardevermindering woningen

16. [appellanten sub 2] betogen dat zij ten gevolge van het plan financiële schade lijden door waardevermindering van de woningen.

16.1. De raad stelt dat met [belanghebbende] is afgesproken dat eventuele planschade voor rekening van het bedrijf komt. Volgens de raad zal er gelet op de afstand tussen de uitbreidingslocatie en de woningen en gelet op de tussenliggende bestemmingen geen sprake zijn van onevenredige schade.

16.2. De Afdeling overweegt dat geen grond bestaat voor de verwachting dat de waardevermindering van de woningen van [appellanten sub 2] zodanig zal zijn dat de raad bij de afweging van de belangen hieraan een groter gewicht had moeten toekennen dan aan de belangen die met de realisering van het bestemmingsplan op dit punt aan de orde zijn.

Financiële uitvoerbaarheid

17. [appellanten sub 2] betwisten de financiële uitvoerbaarheid van het plan. In dit verband voeren zij aan dat de raad ten onrechte niet heeft onderzocht of het plan financieel uitvoerbaar is. Daarnaast voeren [appellanten sub 2] aan dat ten onrechte niet alle kosten voor het bestemmingsplan en de daarvoor vereiste onderzoeken bij [belanghebbende] in

rekening zijn gebracht, hetgeen is aan te merken als verboden staatssteun.

17.1. De raad stelt dat de uitbreiding van de bedrijfshal een particulier initiatief betreft en dat [belanghebbende] financieel gezien een gezond bedrijf is. Daarnaast stelt de raad dat een planschadeovereenkomst is afgesloten tussen [belanghebbende] en de gemeente Súdwest-Fryslân. De raad stelt voorts dat geen ongeoorloofde staatssteun is verleend. In dit verband voert de raad aan dat de vereiste onderzoeken in opdracht en voor kosten van [belanghebbende] zijn uitgevoerd.

17.2. De uitvoering van het bestemmingsplan zal door [belanghebbende] plaatsvinden. Uit de toelichting van het plan volgt dat de gemeente Súdwest-Fryslân financieel niet is betrokken bij de uitvoering van het plan en dat een planschadeovereenkomst met [belanghebbende] is afgesloten. Uit het vaststellingsbesluit volgt dat in de planschadeovereenkomst is vastgelegd dat [belanghebbende] de eventuele vergoedingen voortvloeiende uit planschade voor zijn rekening neemt. Niet is gebleken dat [belanghebbende] de kosten die gemoeid zijn met het plan niet kan dragen.

Ten aanzien van het betoog dat verboden staatssteun is verleend overweegt de Afdeling als volgt. Ter zitting hebben de raad en [belanghebbende] verklaard dat de voor de vaststelling van het plan vereiste onderzoeken door en voor rekening van [belanghebbende] zijn verricht. [appellanten sub 2] hebben niet aannemelijk gemaakt dat dit onjuist is. Gelet hierop mist het betoog feitelijke grondslag.

Gelet op het vorenstaande ziet de Afdeling in het aangevoerde geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat op voorhand niet hoeft te worden getwijfeld aan de financiële uitvoerbaarheid van het plan.

Conclusie

18. Gezien hetgeen hiervoor onder 7.3. is overwogen, geeft hetgeen [appellanten sub 2] hebben aangevoerd aanleiding voor het oordeel dat het plan, voor zover het betreft artikel 3, vierde lid, aanhef en onder b, en artikel 7 van de planregels is vastgesteld in strijd met artikel 3.7, eerste lid van de Wabo. Het beroep van [appellanten sub 2], voor zover gericht tegen het plan, is in zoverre gegrond, zodat het bestreden besluit op dit punt wegens strijd met de genoemde bepaling dient te worden vernietigd. Het beroep is, voor zover gericht tegen het plan, voor het overige ongegrond.

In hetgeen door [appellanten sub 1] is aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Daarin wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep van [appellanten sub 1] is ongegrond.

Het besluit om geen exploitatieplan vast te stellen

19. [appellanten sub 2] betogen dat ten onrechte geen exploitatieplan is vastgesteld. In dit verband voeren zij aan dat de kosten voor het bestemmingsplan en de daarvoor vereiste onderzoeken niet anderszins zijn verzekerd.

19.1. De raad stelt zich op het standpunt dat geen exploitatieplan behoefde te worden vastgesteld, aangezien de ontwikkelingen op het terrein van [belanghebbende] plaatsvinden en geen kosten voor de gemeente met zich brengen.

19.2. Het beroep van [appellanten sub 2] is in zoverre gericht tegen het niet vaststellen van financiële delen van een exploitatieplan als bedoeld in artikel 6.13, eerste lid, en artikel 6.18

van de Wro. De Afdeling overweegt dat, indien de raad in dit geval een exploitatieplan zou hebben vastgesteld, [appellanten sub 2] niet als belanghebbende zouden kunnen worden aangemerkt bij de desbetreffende delen van het exploitatieplan. Daartoe is van belang dat [appellanten sub 2] geen eigenaren zijn van gronden in het plangebied en derhalve ook geen eigenaar van gronden in het exploitatiegebied, waarop het exploitatieplan betrekking zou hebben. Evenmin hebben [appellanten sub 2] een grondexploitatieovereenkomst als bedoeld in artikel 8.2, vijfde lid, van de Wro gesloten met betrekking tot gronden in dat exploitatiegebied op grond waarvan zij belanghebbende zouden zijn. Gelet hierop en nu ook anderszins niet is gebleken van belangen van [appellanten sub 2] die rechtstreeks betrokken zouden zijn bij de vaststelling van delen van een exploitatieplan als bedoeld in artikel 6.13, eerste lid, van de Wro, kunnen zij niet worden aangemerkt als belanghebbende bij het niet vaststellen van het exploitatieplan. Het beroep van [appellanten sub 2] is in zoverre niet-ontvankelijk.

Proceskostenveroordeling

20. De raad dient ten aanzien van [appellanten sub 2] op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld. Ten aanzien van [appellanten sub 1] bestaat voor een proceskostenveroordeling geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het beroep van [appellanten sub 2] niet-ontvankelijk voor zover dat is gericht tegen het niet vaststellen van een exploitatieplan;

II. verklaart het beroep van [appellanten sub 2], voor zover ontvankelijk, gedeeltelijk gegrond;

III. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Súdwest-Fryslân van 23 juni 2011, kenmerk NL.IMRO.1900.BP2009Voltastraat-vast, voor zover het betreft artikel 3, vierde lid, onder b, en artikel 7 van de planregels;

IV. verklaart het beroep van [appellanten sub 2], voor zover ontvankelijk, voor het overige, en het beroep van [appellanten sub 1] geheel ongegrond;

V. veroordeelt de raad van de gemeente Súdwest-Fryslân tot vergoeding van bij [appellanten sub 2] opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 996,52 (zegge: negenhonderdzesennegentig euro en tweeënvijftig cent), waarvan € 944,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de anderen;

VI. gelast de raad van de gemeente Súdwest-Fryslân aan [appellanten sub 2] het door hen voor de behandeling van het verzoek betaalde griffierecht ten bedrage van € 152,00 (zegge: honderdtweeënvijftig euro) vergoedt, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de anderen.

Aldus vastgesteld door mr. M.W.L. Simons-Vinckx, voorzitter, en drs. W.J. Deetman en mr. R. Uylenburg, leden, in tegenwoordigheid van mr. T.A. Oudenaarden, ambtenaar van staat.

w.g. Simons-Vinckx w.g. Oudenaarden
voorzitter ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 februari 2013

568-678.